

Dos mesos i un dia al Nepal (XXIII)

text TONYO FIBLA

7-11-2008 Divendres. Siabru Besi – Kathmandú

Sortim com estava previst a les 6:30 hora nepalí, és a dir, molt més tard sortim, i encara que anem en jeep les sostracades no ens les lleva ningú. El que sí que ens evitem són els cops al genolls amb els seients de davant.

Bijay i jo anem davant. Jo vaig entre al xofer i Bijay ja que li deixo la finestra al xiquet per si bossa.

Quan apleguem a Dumche ja portem 30 minuts de cotxe i ens faltes 7 hores més. A Dumche venen uns turistes a veure si els podem portar, diuen que ella està malalta, que no porten diners però a l'hotel, a Kathmandu, sí que en tenen. Jo no entenc res, és normal, però Bijay tampoc.

Total que se'n venen en el nostre jeep. La primera intenció és pujar davant on anem nosaltres però no ho consentim, el xiquet també és mareja. Ara canviem el lloc, Bijay passa al centre i, com és poqueta cosa, anem tots més còmodes, ell va bé i jo millor.

Anem comptant el quilòmetres que manquen fins a Trísuli, les valises ací compten els quilòmetres de cinc en cinc. Després de quatre hores per a fer quarantavuit quilòmetres parem a dinar: *dal bhat masu* (arròs amb lletilles i carn), com toca.

Compren un poc de fruita per a portar a casa i en mitja hora tornem a estar dalt del cotxe. En queden tres llargues hores. El guia dels americans vol que el xofer pare per a poder pixar, però aquest no li fa cas, va tirant sense parar. Al final on hi ha cobertura per al mòbil el xofer es decideix a parar i a telefonar.

Quan apleguem a Kathmandu comença el negoci amb els dos turistes que han pujat a Dumche, els de la malalta que no portaven diners. Encara no ho entenc ara. Es veu que del seu hotel els han de tornar 5000 rupies, ja que el cotxe que havia d'anar a buscar-los no es va presentar i 4000 que els en fan pagar són en total 9000 rupies. Als americans els en tornen 3000 i a nosaltres 1500.

Jo no entenc com poden aparèixer damunt la taula 9000 rupies més. I encara entenc menys com es fan el negocis ací. 6000 els americans, 2000 nosaltres i 9000 els altres. Total 17000. Després ens en tornen 4500. Un taxi que en un principi demana 6000 rupies se n'emporta 12500. Entre amos els de l'hotel, el taxista i el guia, d'eixes 9000 rupies, n'han sortit beneficiats tots tres.

En tot aquest negoci, ja a Kathmandú, perdem més d'una hora. El xofer ha de tornar a Dumche per a agarrar un altre grup, així que reculem cap a Balajú, barri perifèric a l'entrada de la ciutat, per on hem passat fa més d'una hora, per a canviar de cotxe i aquest ens durà a Sitapaila. Gopar ve amb nosaltres, ha d'anar a Kalanki, un poc més al sud de casa, on agarrarà el bus cap a Pokhara.

A tot açò, a ca Bijay estan esperant-nos fent *uoh*, unes coquetes de lletilles, per a donar-nos la benvinguda.

Bijay se'n va al centre de Kathmandú a veure als amics i contar-los l'experiència, jo vaig a casa Mukti que, assegut a la fresca del crepuscle, està escoltant el visquí que queda de l'any passat. En fer-se de nit ell se'n va a casa *baje* i jo cap a casa meua.

Després de sopar ens posem a veure les fotos del trek amb la família i Bijay truca per telèfon per a dir que vindrà tard. Quan me'n vaig a dormir, a les nou i mitja aplega Bijay.

– No havies de vindre tard?

– Que no és tard? – em contesta – No estem a Benicarló.

Segona part del viatge complida. La primera va ser el festival de Thiar. La segona el trek de Langtang. Tant una com l'altra han estat plenament satisfactòries: no he tingut cap problema digestiu que això, ací a Nepal, és importantíssim i he gaudit molt en les dues experiències. Ara comencem una setmana de trànsit esperant que vinguen els Anyós per a fer el trek que estava previst l'any 89 i que no va ser possible per nefastes circumstàncies: pegar la volta als Annapurnes i anar a Muktinath, lloc de peregrinació, el Sant Jaume de Galícia, Lorda, Fàtima o Roma de Nepal.

Número 733- 14 maig 2010 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XVI

la veu

de Benicarló

BENICARLÓ ESTUDIA EIXIR DEL CONSORCI DEL PLA ZONAL DE

RESIDUS

El TSJ rastreja un compte del PP a Benicarló

EIXIM DEL CONSORCI DEL PLA ZONAL DE RESIDUS?

L'ajuntament de Benicarló s'està plantejant la possibilitat d'eixir del Consorci del Pla Zonal de residus de la zona I. Ho faria si trobara dues o tres poblacions que donaren suport la seua decisió d'instal·lar un Geiserbox per a tractar els residus sòlids urbans, després de comprovar la passada setmana, in situ, el funcionament de la planta en Barberá del Vallés.

L text REDACCIÓ
a catalana és l'única que funciona amb aquestes característiques i fins a allí va traslladar la passada setmana el regidor de Medi ambient de Benicarló amb representants del consistori juntament amb dos edils de la veïna població de Càlig. "Jo seguiré intentant convèncer al consorci de les bondats del projecte, encara que una vegada que ho vaig intentar ens quedarem en quadre", explicava Cuenca. Les intencions de l'edil són "seguir plantejant a les empreses concessionàries del Pla la possibilitat d'implantar-ho en la nostra zona".

Máxime ara que Benicarló ha iniciat els tràmits per a tancar l'actual abocador i que les escombraries vagen a un gestor autoritzat. En aquest sentit, Cuenca detallava que "s'han enviat cartes a diversos d'ells demanant informació sobre preus de trasllat i eliminació" i que els gestors estaven situats "un a la Comunitat Valenciana i altres a Múrcia i Catalunya". L'edil de Medi ambient pretén que el preu per tona no supere els 75-80 euros, enfront dels 40-50 que s'estan pagant ara, "però seguirem treballant perquè considero que encara podem abaratir més els costos".

FORA DEL CONSORCI AMB UN GUÈISER

Cuenca no obstant això és conscient que cal buscar una solució més a llarg termini i alternativa a la planta aprovada a Cervera, de la qual ha recordat que els costos per eliminació són superiors als del guèiser, a més de la diferència de valorització dels residus entre ambdós tipus de tractament. D'altra banda, ha recordat que en el cas de la planta projectada a Cervera, el cost de construcció és quatre vegades superiora la de un Geiserbox. Així les coses, Cuenca reconeixia que "s'està estudiant anar al marge del consorci" en el tema del tractament dels residus, encara que recordava que "el guèiser només seria rendible si ens unim dos o tres pobles" ja que la quantitat de residus que genera Benicarló (12.000 tones a l'any) no són suficients per a amortitzar costos. "No tindria sentit que Benicarló s'isquera del consorci, però si seria factible si ho férem 2 ó 3 pobles", advertia Cuenca. D'aquesta manera, Benicarló presentarà de nou al Consorci de Residus de la Zona 1 la possibilitat d'apostar per una planta de tractament de residus amb el sistema Geiserbox, que tracta els residus a força de vapor d'aigua.

EL SISTEMA GEISERBOX

La planta classifica els residus en 4 grans grups: matèria orgànica, materials fèrrics i no fèrrics, plàstic PET i resta de residus. Tots aquests residus són reconvertits i directament revaloritzats per al mercat. Es calcula que el plàstic PET té un valor de 80 a 100 euros per tona i els residus fèrrics oscil·len entre els 80 i 150 euros per tona, una vegada reciclats. A més, la matèria orgànica es reconverteix en adobament i fins i tot s'està investigant la seua possible utilització per a la producció d'etanol. El

"Benicarló, una mirada enrere 2009"

text REDACCIÓ

"Benicarló, una mirada enrere 2009" és el títol amb el qual s'ha recuperat a Benicarló el tradicional anuari que antany preparaven el degà de la premsa comarcal, José Palanques, i el cronista oficial de la ciutat, Vicente Meseguer, ambdós morts fa poc més d'un any. Els autors de la publicació editada per Onada Edicions, són els periodistes Jordi Maura i Noemí Oms, que han comptat amb la col·laboració de Vicent Ferrer en l'àmbit esportiu. L'anuari es va presentar divendres la nit en els salons de Caixa Benicarló, on el seu director, Agustín Cerdà, va explicar que l'entitat bancària ha adquirit 2.000 exemplars per a repartir entre els seus socis amb motiu de la celebració del dia del llibre, Sant Jordi.

Després de quasi una dècada, Caixa Benicarló va tenir la inquietud de recuperar una publicació regular en la dècada dels vuitanta i els noranta, però que havia quedat oblidada en l'últim període. La implicació d'Onada va ser crucial per a portar a terme un projecte que naix amb vocació de continuïtat en el temps i recordar així aquelles notícies i esdeveniments que han estat claus per a Benicarló al llarg de 2009. El director de Caixa Benicarló, Agustí Cerdà, destacava que la publicació d'aquest anuari s'emmarca en el conjunt d'activitats culturals de la Fundació Caixa Benicarló. "Invertir en cultura és la feina

més rendible a curt i a llarg termini i procurem fer una feina ben feta i adaptada a les necessitats dels nostres socis", recordava Cerdà. Per la seua part, les autors de l'anuari destacaven que "l'actualitat local de Benicarló és variada i diversa i està molt marcada per les activitats de les associacions locals. L'actualitat no la fem nosaltres, la fan les associacions i els polítics". L'acte va comptar amb la presència de nombros públic que es va sumar a esta iniciativa d'Onada Edicions.

Jocs esportius de la Comunitat Valenciana

David León líder després de la carrera de Jávea

text i foto VICENT FERRER

Dissabte passat es va disputar a Jávea (Alacant) la segona prova que puntuava per als Jocs Esportius de la Comunitat Valenciana, categoria cadet, en la qual David León de l'equip Novo-Info Superpint Benicarló, es va imposar a l'arribar en solitari a la línia de meta, col·locant-se com a líder de la classificació general.

La prova es desenvolupà en un circuit de 20 kilòmetres al que van donar tres voltes per a completar 60 kilòmetres, amb un velocitat mitja del guanyador de 41,4 km/h. El final estava enlaire, en el centre de la població; durant la segona volta es va fregar l'escapada bona, amb set corredors, entre els que no es trobava cap de l'equip del líder. En els últims kilòmetres, a causa de els atacs, van quedar quatre corredors al capdavant per, al final, imposar-se David León amb dos segons de renda sobre els altres corredors.

Classificació : 1r David León. Líder de la general. 13é Francisco López . 11é de la general. 38é Marc Lluch La resta de corredors de l'equip benicarló van ser: José Luis López, Joel Valera, Francisco Garcia i Isaac Sòria, quedant tercers per equips.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

El grup municipal socialista de Benicarló ha mostrat el seu suport a l'equip de govern

ve de la pàgina anterior

tractament de tots aquests residus es realitza a través de sistemes que treballen a 200 graus de temperatura i amb una tecnologia que és la mateixa que s'utilitza per a l'eliminació o esterilització dels residus hospitalaris. A part de valoritzar els residus, el sistema del Geiserbox és net i respectuós amb el medi ambient.

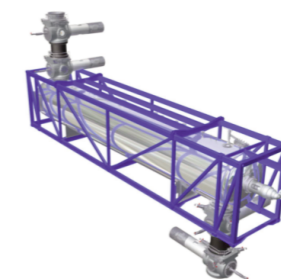
LA VERSIÓ SOCIALISTA

El grup municipal socialista de Benicarló ha mostrat el seu suport a l'equip de govern en la seua decisió d'apostar pel sistema Geiserbox para el tractament de les escombraries del municipi. El regidor José Sánchez, que va participar en la vista explicativa realitzada a la planta divendres passat, mostrava la seua satisfacció després de comprovar, in situ, el funcionament del sistema. "El que és evident és que el consorci no funciona ni funcionarà i de moment nosaltres ens hem d'emportar les escombraries a centenars de quilòmetres" recordava Sánchez. Per al socialista, l'equip de govern "ha de dirigir-se ara a qui haja de dirigir-se perquè el consorci s'implique en el projecte".

I DE NOU, LA DEPURADORA

Un altre dels temes candents en el municipi referent al tractament de residus, el de la depuradora, viu un nou capítol gràcies a les disputes sobre la 'culpabilitat' de l'absència de la instal·lació. Antonio Cuenca, regidor de Medi ambient, feia responsables de la situació als edils socialistes, amb responsabilitats de govern quan es va decidir el canvi d'ubicació. "La decisió política va ser desencertada perquè suposa un sobrecost per als benicarló" ja que, segons destacava Cuenca "cal construir més estacions de bombeig" a l'estar els terrenys situats més lluny de la població que en el projecte inicial. L'edil de Medi Ambient va recordar que "amb les mesures correctores necessàries, no hauria fet falta canviar la ubicació de la depuradora" amb el que els tràmits administratius no hagueren hagut de començar de

zero en el 2006. Cuenca també va puntualitzar que les aigües que Benicarló aboca en el "mar no estan contaminades" com s'ha assegurat. Per a demostrar-lo, va posar damunt de la taula l'anàlisi de les aigües de la mar properes a l'emissari submarí "que diu que els valors de l'aigua són normals".

Malgrat els aclariments de l'edil popular, els socialistes van tornar ahir a la càrrega amb una anàlisi cronològica del procés que la depuradora ha viscut en el municipi. El portaveu Enric Escuder denunciava "la desvergonya de Cuenca al fer acusacions falses" i recordava que en el 2001, amb el PP al govern de la Generalitat i a l'alcaldia de Benicarló, "es va anunciar la licitació de l'obra en el DOGV, però mai es va adjudicar". En la seua defensa, el socialista va argumentar que la ubicació triada pels populars per a l'estació "estava a menys de 2000 metres del nucli urbà, que és el que marca la legislació vigent" i en una zona que els socialistes van creure necessària en aqueixos moments "per a potenciar el creixement urbà per sobre de la N-340". En aquest sentit "iniciarem el Pla especial de reserva de sòl per a la implantació de l'EDAR" en la partida Vilaperdiu. Malgrat això, segons denunciava Escuder "a dia d'avui, l'ajuntament no té registrats els terrenys al seu nom, ni és titular dels terrenys dotacionals del sector 11, on havia de situar-se inicialment la depuradora". El portaveu del grup municipal socialista, recordava a Cuenca que a l'any d'entrar en el govern municipal va reconèixer la idoneïtat de la nova ubicació de la depuradora.

ALTRE CAPÍTOL:
DEPURADORA, PALS I ESPELMES

"El problema no és de pals que aguanten espelmes, el problema és que Benicarló es queda a dues espelmes per aguantar a bastons com el senyor Cuenca". Aquestes han estat les declaracions del Secretari Comarcal del BLOC, Joan Manuel Ferrer, davant les declaracions del regidor del PP i responsable de Medi Ambient Antonio Cuenca. Ferrer defensava el canvi d'ubicació per plantejaments purament de futur per a Benicarló, per la seua expansió urbanística i pel propi sentit comú. "Una depuradora no pot estar al costat del cementiri i d'una zona destinada a una futura expansió urbanística", assegurava. A més a més, tal com indicava Ferrer "la llei no permet construir depuradores a menys de dos quilòmetres de la zona urbana i el que es va aconseguir amb el canvi va ser agilitar els tràmits" ja que la ubicació triada pel PP "hagués estat rebutjada per la Generalitat Valenciana". El dirigent nacionalista afirmava que "si el PP hagués volgut rectificar ho hagués pogut fer al maig de 2007 al recuperar l'alcaldia". Però el mes greu per a Ferrer es que "els anys anteriors al 2006 també governava a Benicarló el Partit Popular i no es va moure fitxa", deixant els tràmits de la depuradora pràcticament abandonats.

Per a Ferrer son excuses "per defensar allò indefensable. I és que en l'àmbit comarcal no trobem motiu raonable perquè en altres poblacions de la comarca com Alcalà de Xivert, Santa Magdalena o la mateixa Peníscola les depuradores o estan paralitzades o sense començar". Ferrer conclouia afirmant que "per desgràcia, el PP local, en les dos etapes en que el senyor Cuenca ha estat a l'ajuntament, primer sota el control de Jaime Mundo i ara controlant a Marcelino, ha anteposat la disciplina de partit a l'interès del poble de Benicarló. Pensar un altra cosa seria tan ximple com posar una barbacoa baix d'una línia elèctrica".

El TSJ rastreja onze comptes del PP a Castelló, un a Benicarló, buscant pagaments a la trama Gürtel

text

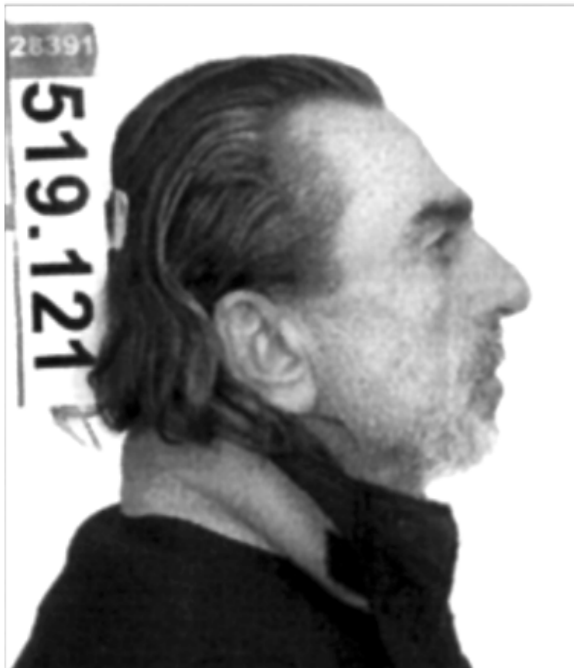
Extracte: Levante-emv.com (9-05-10)

El sumari Gürtel desvetlla que la Policia Judicial sospita d'una transferència emmarcada dins d'un pagament global d'un milió d'euros d'origen desconegut.

El sumari Gürtel desvetlla que la Brigada de Blanqueig de Capitals de la Policia Judicial va requerir al Tribunal Superior de Justícia de Madrid que investigara els moviments d'almenys 11 comptes bancàries del Partit Popular de Castelló durant 2002 i 2003 en el marc del procés judicial contra una suposada trama de finançament il·legal del partit. El seu objectiu era esbrinar la destinació d'un suposat lliurament de 420.000 euros al PP de la Comunitat Valenciana, documentada per la Policia Judicial, com a part d'un pagament global d'1 milió d'euros d'origen desconegut i procedent de l'entramat de Francisco Correa.

Segons el sumari del TSJ de Madrid, la citada investigació es va centrar en un total de 26 comptes de la Comunitat (11 d'elles en la província de Castelló) pertanyents a 11 entitats bancàries. **Els expedients del TSJ indiquen que els comptes del PP investigades per la Policia Judicial a Castelló se situen en la Caixa d'Estalvis de Catalunya (Castelló de la Plana), Caixa Rural de Benicarló (Benicarló), Caja de Ahorros de Galícia (dos a Castelló de la Plana), el Banco Español de Crédito (Castellnovo,**

Alta i dos en la Vall d'Alba), Bancaixa (Castelló de la Plana) i la **Caja de Ahorros i Monte de Piedad de Zaragoza, Aragón y Rioja (dos comptes a Vinaròs).** Els informes policials del sumari judicial indiquen que les diferents empreses de la trama van emetre entre 2005 i 2008 factures per més de **780.000 euros per a l'organització d'esdeveniments del PP i de la Generalitat celebrats a Castelló** en la pròpia capital de la Plana, Peníscola, **Benicarló**, Vila-real, la Vall d'Uixó, Almassora, Sant Jordi i Onda. Segons conclouen els experts de la Policia Judicial textualment en el sumari, almenys tres empreses castellonenques (Lubasa, PIAF i FACSA) formarien part d'una suposada trama corrupta que propicia «un finançament d'actes del Partit Popular de la Comunitat Valenciana per part d'empresaris sent per a aquest donacions finalistes de diners que no ingressen en el compte corrent del partit. Aquests empresaris tenen contractes vigents, presten serveis i realitzen obres per a les Administracions públiques obtinguts com contraprestació als favors realitzats per a la formació política, concretats en el pagament d'actes polítics». Segons havia mantingut fins a ara la secretària local del PP, Carmen Amorós: **«En el PP de Castelló mai hem contractat ni a nivell d'ajuntament ni a nivell de partit amb Orange Market. Mai.»** Però tot i aquestes paraules, i després que eixiren a la llum pública les factures del sumari judicial, **Amorós va admetre, la passada setmana en un comunicat, que el Partit Popular de Castelló sí va contractar amb Orange Market, però que ho va fer «legalment».**

ESTRELLA DAMM

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Després de la derrota a casa contra el Villafamés CF per zero gols a un, amb el descarat ajut arbitral de sempre, no em queda altra cosa que anar dedicant-me de manera entusiasta al deslligo. És per això que avui, parodiant, malimitant, l'anunci famós que els d'Estrella Damm li han dedicat al Barça des d'ací me'n vull recordar del meu Benicarló i les seues (les meues) calamitats.

He buscat patrocinador, però òbviament no l'he trobat. Per tant, això podria ser un anunci de, per exemple, cerveses Skol i els protagonistes –ai els protagonistes– tots, els protagonistes som tots. I no per ordre d'importància. Els futbolistes, l'afició, la Junta, l'Ajuntament, els àrbitres, la premsa, els socis, els patrocinadors (els patrocinadors?)... En fi., allà va.

Un equip de futbol va baixar de Preferent, i quin és el problema es preguntava la gent?

La improvisació? La nostra poca fe? Els consells mal donats? Un nefast pressupost? O és la manca de gol? És el soci o és l'afició? Siga com siga, se'ns en fot un colló.

Un equip de futbol va baixar de Preferent, i quin és el problema es preguntava la gent?

La manca d'ajut. Qui no ho recorda, una cosa molt d'ací, ja s'ho faran tots i que em deixen tranquil, a mi.

Estimar el teu poble, del melic cap avall, ho va explicar un cronista: la nostra butxaca sempre té fermall.

Ja està tot fet, no ens podem aixecar, ja no hi ha qui ens salve, estem tots a fer la mà.

El pobre Abad, Luis de la Haba i Nahum Mingol... des del Benicarló, directes al pou.

La Junta, a la figuera. Els àrbitres, uns cabrons i nosaltres, com sempre, criticant a tothom.

Aficionats, periodistes, àrbitres i jugadors, directius, socis i també la mala sort.

Un equip de futbol va baixar de Preferent, i quin és el problema es preguntava la gent?

El passotisme, la manca de compromís, la poca il·lusió i potser també una mala planificació.

Són les ganes de fardar, una cosa molt nostra que no es pot ignorar.

Ens hem de reinventar, no podem seguir sent qui som perquè si seguim així, se'ns en fotrà tot el món.

Si fem les coses com nosaltres sabem... tot és impossible, inclús tornar a Preferent!

I el que facen els altres... bé que ens fot! La feina mal feta no té fronteres ni solució.

Abans, ara i sempre: Visca el Benicarló!

S
U
B
S
C
R
I
P
C
I
Ó

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

Nom _____ Cognoms _____
Domicili _____ CP _____ Telèfon i a/e _____ @ _____
Població _____

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de **75,00 euros** (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24 euros anuals

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12.580 Benicarló)

Signatura _____, d _____ de 201

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
ADREÇA _____
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de compte _____

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a **La Veu de Benicarló**

(2) Transferència bancària de 75 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló. C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 o correu ordinari el comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

XI Trofeu de natació Ciutat de Benicarló

text REDACCIÓ

Quatre medalles de plata i quatre de bronze, així com una actuació molt regular, donaren al Club Natació Benicarló la 2a posició en una nova edició del Trofeu Ciutat de Benicarló.

Didac Saura, Ester Segura i Ariadna Coll es van convertir en els principals protagonistes de la XI edició del Trofeu Ciutat de Benicarló que es va disputar a Benicarló, en la piscina municipal el passat 8 de Maig de 2010, gràcies als seus èxits a nivell individual amb un total de 5 medalles. A més per equips de relleus es van aconseguir les medalles de plata en els 8 x 50 lliures mixtes i les de bronze en els 4 x 50 m estils masculins i femenins. Amb la 2a posició per equips el Club Natació Benicarló (Benjamí) va demostrar que tenen molt a dir amb aquests joves nedadors i nedadores.

En aquesta ocasió van participar un total de 8 equips i 145 nedadors i nedadores quedant la classificació per equips com a Guanyador del 11é Trofeu de natació Ciutat de Benicarló: Club Natació Valencià amb 582 punts; 2n 417 p. Club Natació Benicarló; 3r 407 p. Club Aquatic Castelló; 4t 362 p. CST-CST Costa Azahar; 5é 339 p. Club Natació Vila-real; 6é 325 p. Club Natació Vinaròs; 7é 183 p. Club Natació Onda i 8é 16p. Club Esportiu Lledó Natació.

L'equip del CN Valencià va demostrar ser l'absolut dominador en les proves disputades guanyant aquesta nova edició. Igualment aconseguint la 1a posició en la categoria femenina i el premi a la millor marca de la competició de la mà de la nedadora Laura Jaén del Pou en els 200 m estils amb un crono de 3:04.71. En la categoria masculina el Club Natació Vinaròs es va emportar la victòria.

El lliurament de trofeus va estar a càrrec del Regidor d'Esports de l'Ajuntament de Benicarló Ximo Pérez Ollo, el President del Club Natació Benicarló Antonio Saura i la Dama del Club Andrea Fuentes. Les medalles del Club Natació Benicarló, a nivell individual, es van aconseguir per part del nedador Didac Saura, amb la medalla de plata en els 100 m papallona amb un crono de 1:34.73 i la medalla de bronze en els 100 m lliures, amb un crono de 1:17.74; La nedadora Ester Segura va aconseguir la plata en els 400 m lliures amb un crono de 6:33.09 i el bronze en els 100 m lliures amb un crono de 1:27.13; Ariadna Coll medalla de plata en els 100 m papallona amb un crono de 1:49.04. Per equips el femení va quedar en la 3a posició i el masculí en la 5a.

Per equips de relleus la medalla de plata es va guanyar en els 8x50 metres lliure mixte amb un crono de 5:50.64 per l'equip compost per: Julia Barrachina,

Blanca Pérez, Nacho Falcó, Victor Monserrat, Ester Segura, Gemma Rillo, David Curto y Marc Vea; La medalla de bronze en els 4 x 50 m estils masculins amb un crono de 3:03.17 amb l'equip compost per: Marc Vea, David Curto, Didac Saura i Alberto García i la medalla de bronze en els 4 x 50 m estils femenins amb un crono de 3:13.41 per l'equip format per Ester Segura, Gemma Rillo, Julia Barrachina i Ariadna Coll.

L'equip del Club Natació Benicarló va estar format per Marc Vea, David Curto, Nacho Falcó, Victor Monserrat, Alberto García, Pablo Ebrí, Iván Vizcarro, Didac Saura, Gemma Rillo, Julia Barrachina, Gemma Labernia, Noa Antón, María García, Blanca Pérez, Ester Segura y Ariadna Coll. Tots ells i elles van realitzar una excel·lent edició.

Tampoc ens podem oblidar de la col·laboració indispensable dels mitjans de Creu Roja Benicarló i el personal de la Piscina Municipal que, un altre any més, van prestar la seua col·laboració per aquest gran esdeveniment esportiu en la natació i que continuarà la pròxima setmana en la Ciutat de Vila-real amb una nova edició del Trofeu Sant Pasqual (aleví, infantil, junior i absoluts).

BENICARLÓ SERÀ SEU COMARCAL DE L'ESCOLA OFICIAL D'IDIOMES

text REDACCIÓ

Benicarló serà la seu comarcal de l'Escola Oficial d'Idiomes després que conselleria haja acceptat les condicions que el consistori va imposar per a l'ampliació de l'IES Joan Coromines.

La notícia, li va ser comunicada a Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, en la reunió que va mantenir a València amb el conseller d'Educació, Alejandro Font de Mora. La EOI de les comarques de Els Ports i Maestrat es construirà en els terrenys ocupats per l'antic col·legi Jaume I en un termini molt breu de temps ja que s'utilitzaran estructures prefabricades. Amb l'elecció de Benicarló com a seu, se centralitzaran els serveis d'aquesta infraestructura educativa i desapareixeran els aulars dependents de la seu central que en aquests moments estan en marxa, com el de Vinaròs. Així les coses, el consistori benicarló cedirà la pista esportiva annexa al Coromines perquè conselleria faça l'ampliació de l'institut tal com pretenia, i els de l'antic Jaume I perquè es construísca allí la EOI.

Domingo anunciava que "anem a agilitar els tràmits de la cessió, que no tardaran molt donat que ja és una parcel·la dotacional-educacional". Respecte als

terminis de construcció, transmetia que "conselleria té clar que les obres començaran dins d'aquesta legislatura". En aquests moments els projectes de reforma dels dos instituts "s'estan adaptant a la nova realitat que ha demanat l'ajuntament i la comunitat educativa del Coromines", que continuarà impartint cicles formatius de FP. L'alcalde va explicar que el conseller Font de Mora es traslladarà a Benicarló "quan es puga posar la primera pedra del nou CEIP Àngel Esteban" del que va anunciar que es traurà a licitació durant aquest mes. En el transcurs de la visita Font de Mora també procedirà a inaugurar de forma oficial el CEIP Eduardo Martínez Ródenas, en funcionament des del passat curs escolar i "presentarà el projecte de l'Escola Oficial d'Idiomes comarcal", de la qual ha avançat "serà similar a la qual s'està construint en Vilareal".

Les obres de construcció de la EOI impliquen la reubicació dels serveis educatius que en aquests moments s'estan impartint en aquestes instal·lacions, com cursos de la Universitat Popular, el Tapis o la seu de l'Escola Internacional de Bonsáis. Les dues primeres, va explicar Domingo, es realotjaràn en el nou Ramón Cid, mentre que a l'última "ja fa temps que teníem clar que se li havia de buscar una nova ubicació".

BENICARLÓ MILLORA LES SEUES PLATGES

text REDACCIÓ

Benicarló millorarà l'equipament de les seues platges de cara al pròxim estiu. La regidoria de Turisme està treballant perquè "tot estiga a punt l'1 de juny".

Així ho confirmava l'edil de l'àrea, Mamen Iruretagoyena, que va explicar que "estem pendents que Costes ens done permís per a instal·lar tot l'equipament que hem dissenyat", especialment centrat en la millora de la platja urbana del Morrongo. Així, una de les intervencions més completes serà la de la instal·lació de passarel·les de formigó, que recorreran entre el passeig marítim i la riba de la platja. Amb elles, es pretén donar servei a la demanda existent des del punt de platja adaptada existent en aquest enclavament ja que aquest tipus de passarel·la és molt més segura per als discapacitats. A més, aquesta obra permetrà que puguen prestar servei durant tot l'any, ja que al ser més resistents als temporals marítims no s'haurien de retirar com les que existeixen actualment, de fusta laminada. Un altre dels serveis que es millorarà de cara als usuaris discapacitats, és la dutxa que existeix per a ells, que serà substituïda per una altra molt més còmoda.

A més, seran renovades les papereres trifàsiques, encaminades a la recollida selectiva de residus, amb un disseny molt menys impactant per al mitjà on estan instal·lades. Iruretagoyena té intenció que l'equipament estiga en ple servei "abans de l'1 de juny", a l'espera de l'arribada dels primers turistes a la ciutat. Irureta també va confirmar que Costes ha aprovat totes les sol·licituds presentades per a l'ocupació de les platges amb quiosquets. Així, seran tres els establiments que, com en anys anteriors, instal·laran les seues estructures temporals en les tres platges que té el municipi. L'edil de Turisme va assenyalar que l'autorització va començar durant la passada Setmana Santa, encara que només uns d'ells ha fet ús d'aquest permís temporal, que s'estendrà fins al mes de setembre.

BENICARLÓ HONORA A SANT GREGORI AMB LA ROMERIA

text REDACCIÓ

Els paraigües i els xubasqueros van complementar enguany la vestimenta tradicional dels centenars de benicarlandos que, fent cas omís a les amenaces de pluja, es van concentrar a primera hora del matí per a participar en la Romeria de Sant Gregori.

L'eixida estava fixada a les nou del matí, però una hora abans ja es va formar en la porta del temple de Sant Bertomeu una llarga cua de pelegrins que anaven a buscar la tradicional "paperina" de romaní, una espècie de *cucurutxo* que els pelegrins pengen de les seues solapes i amb la que els organitzadors de l'acte obsequien als participants en l'acte. Grans i menuts van participar un any més en aquest tradició, recuperada fa ara 30 anys per l'activa associació Amics de Sant Gregori, encarregats de revitalitzar el compromís que els seus avantpassats llauradors van realitzar davant el sant en un any de fortes plagues de llagosta, que a punt va estar d'acabar amb l'únic mitjà de supervivència que tenien per aquell temps.

Conta la llegenda que en 1677 els cultius van patir una plaga d'insectes devastadors dels cultius. Els benicarlandos van recórrer a Sant Gregori, protector del camp i el patronatge del qual s'estén sobre les plagues. La tradició situa en eixe any la primera de les romeries a l'ermita del sant patró, situada a dos quilòmetres del nucli urbà del municipi. Des d'aquella data, els benicarlandos repeteixen el ritual cada any i tornen a sol·licitar la protecció del patró per al camp. A mitjan

camí, de nou era l'Associació l'encarregada de repartir paperines, encara que aquesta vegada plenes de confits. Era la seua manera de recordar l'antiga tradició que es revivia en el municipi durant aquesta festivitat, quan els nuvis obsequiaven als seus estimats amb aquest dolç present. Una vegada en l'ermita, es va oficiar una Missa de Campanya en presència de la imatge del sant. Nombrosos devots es van unir a la celebració religiosa per a agrair-li els favors prestats al llarg de l'any. A continuació, les casetes que s'instal·len als voltants de l'ermita, es van omplir de visitants, ansiosos de degustar els tradicionals entrepens amb els quals diferents associacions benèfiques recapten fons per a les seues fins.

Al migdia, les paelles cuinades per l'associació tornaven a servir de punt de trobada gastronòmica. Els benicarlandos, van degustar les més de cinc mil racions que es van repartir i van omplir els voltants de l'ermita per a gaudir d'aquesta jornada festiva en la localitat. Uns altres, els més, es reunien en casetes i xalets de la partida per a degustar diversos menús campestres. L'olor a carn rostida a la brasa, era el més habitual. Els qui estaven a resguard van ser els més afortunats, perquè un aiguat a l'hora de les postres, va obligar a més d'un a eixir corrent. La festa va acabar més prompte que de costum per a la major part dels pelegrins, que es van veure obligats a tornar precipitadament a casa. Malgrat tot, els que van aguantar encara van poder gaudir d'una vesprada diferent als voltants de l'ermita quan va cessar la pluja. A última hora de la vesprada, la processó retornava de nou la imatge del sant al temple de Sant Bertomeu, on se li rendeix culte al llarg de tot l'any.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Ara mateix tinc un problema de dimensions considerables, del que no sé com me'n sortiré.

Resulta que m'han fet saber que aquesta pàgina ja hauria d'estar acabada i jo encara no he començat a escriure. Però la cosa no s'acaba ací, no. No només tinc problemes de temps, sinó que també els tinc de continguts i/o fil argumental. Efectivament, i com no podria ser d'una altra manera, he perdut l'exemplar de La Veu d'aquesta setmana i ara mateix gairebé no me'n recordo del seu contingut. Però en honor a mi, he de dir que la pèrdua té un motiu molt justificat. Resulta que, aprofitant que Sant Gregori és festa local, me'n vaig anar de viatge aquest cap de setmana a una coneguda ciutat europea. Em vaig endur la revista a la maleta perquè vaig pensar que seria una idea original fer-me una foto davant del més famós monument d'aquesta ciutat tenint a les mans un exemplar de la més estigmatitzada de les revistes locals. Dit i fet. Només arribar, me'n vaig anar a buscar una famosa escultura daurada que toca el violí, amb el nostre pamflet a la mà. Però vet ací que quan vaig baixar del mitjà de transport escollit per a arribar al lloc en qüestió, em vaig adonar que no el portava. Una gran desolació va omplir la meua ànima i el meu esperit. El cap de setmana romàntic se'n va anar a la merda en un tres i no res, i em vaig quedar sense foto i sense veu. Són els inconvenients de les escapades romàntiques de cap de setmana, que si comencen malament, com que són tan curtes, ja no hi ha manera d'aixecar el vol. Tot plegat un desastre. Ara m'hauré de llançar

Fotograma del curt "340, El juego de la ruleta rusa", de Vicent Melià.

a la piscina i anar recordant algunes de les coses que em sembla que van aparèixer la setmana passada dins d'aquestes pàgines.

Em sembla recordar que la portada estava dedicada a les obres del segon desviament de la carretera general, també coneguda com la tres-cents quaranta. Recordo que al titular apareixia l'expressió "cria i cerca" per a referir-se al projecte. Per començar, em sembla una enorme falta de respecte cap als benicarlandos, que es manipule la seua parla. En tot cas hauria de ser "en crida i cercà", que sona més fallero i més autòcton i tothom entén. Del contingut només em ve al pensament algunes petites coses, com que a l'ajuntament del poble del costat mirant cap a Barcelona si que el tenen i nosaltres no.

Recordo que apareixia un cotxe de colorins, però no sabia dir si dins d'ela secció de Fibla o la del pelegrí del nostre poble. Tampoc no recordo massa bé si la confederació eixa del Xúquer ens ha de fer les carreteres de Càlig i Peníscola, o si Font de Mora ha de netejar el Barranquet. Ara que parlo de la Confederació del Xúquer, estic pensant que aquest riu ens queda molt lluny i que potser el nostre riu natural hauria de ser l'Ebre. Però això només és

una bajanada meua que m'acaba de vindre al pensament. Ara no sé si l'alcalde vol que es facen aquestes dues carreteres, el nou col·legi o el nou parc de bombers.

Em ve al pensament el dibuix d'una xumela, i no sé on l'he vist. Comentari: l'escatologia sempre al centre del nostre ideari (no al de La Veu, sinó al d'alguns col·laboradors).

Esprement amb fruïció la neurona, puc recordar una pàgina dedicada a l'arbre que els de Medi Ambient van rebutjar i que ara llueix al poble del costat. Bé, lluir ara mateixa no llueix molt, però ja se'n penedirà el saboc que el va rebutjar en veure'l fer fulles i més fulles. Benicarló, més ignorant.

Recordo alguna cosa sobre la situació actual del regidor Soriano dins l'equip de govern. Però no penso dir res, perquè ben aviat algú ens posa una querrela contra aquesta pàgina i a vostè, estimada directora, li toca anar a declarar davant un jutge i li diu que li demanen no sé quantes pessetes per difamació i coses d'eixes que es perden en el fons del codis que hi ha a la nostre legislació.

La setmana vinent, més. Prometo no emportar-me La Veu a cap lloc més del món. A vore si per una vacil·lada em quedaré sense aquest fantàstic exemplar.

Estellesiana

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Exilis

Divendres van concloure les jornades d'homenatge a Vicent Andrés Estellés que ha organitzat l'associació Rodonors Invictes amb el suport de l'IES Joan Coromines.

Ja s'ha parlat prou, almenys a *La Veu* (la nostra particular revista clandestina en aquesta llarga postguerra aparentment democràtica), de la importància i la dimensió que han revestit aquests actes. Música, poesia i erudició acadèmica en un còctel molt ben elaborat que ha comptat amb la complicitat d'un públic fidel i nombrós. És una llàstima que els polítics, especialment els que se suposa que són el govern de tots els benicarlandos (no només els de la seua corda), no hagen estat a l'alçada, donant suport a la iniciativa encara que siga assistint-hi. En fi, tampoc ens ha d'estranyar, fa temps que els nostres governants ens veuen, a molts, com a enemics, només per pensar diferent d'ells. Són els problemes d'una formació democràtica deficient, un tret comú per desgràcia a bona part de la societat valenciana. Però tant fa. S'ha posat de manifest que hi ha un sector important de Benicarló que s'identifica amb els valors que representaven les jornades estellesianes: defensa d'una cultura pròpia,

reivindicació dels nostres escriptors, ambició intel·lectual i de plantejaments, estimació per les nostres arrels i la nostra identitat com a poble, exigència de la normalitat lingüística i nacional. L'assistència constant al llarg de tres setmanes va demostrar que som molts els benicarlandos que creiem en això. Hi ha un col·lectiu social que hi creu, sense complexos, i ho demostra quan se'ls presenta un programa ben fet i atractiu.

Ara que ja ha acabat tot, voldria que no acabara tot. Ara que les jornades sobre Estellés han passat deixant-nos un regust tan engrescador, caldria no deixar perdre aquest esperit. Caldria aplegar les voluntats que suraven en la mitja llum d'aquell saló d'actes, impedir que s'esvaïren com el fum. Som molts, i en tenim ganes, i ja ens anem reconeixent. No hem de tardar tant de temps a tornar-nos a veure: l'exili interior és molt dur i ens necessitem. Hem de prendre exemple del que ha fet la gent de Rodonors Invictes, i cal que els que ara érem espectadors pugem a dalt de l'escenari a prendre el relleu. Ens han ensenyat com es fa. Hem de continuar donant aire al caliu, ara uns i ara altres, i que tots junts ens donem suport, treballant per un futur més digne, més nostre, que siga millor que el que tenim. Un futur que, no en tinc cap dubte, ens mereixem. Un país que ha parit un Estellés mereix això i més.

SANT GREGORI A LA SALLE

Associació Exalumnes La Salle
Secció San Luis Gonzaga

Ha tingut lloc a la Il·lar La Salle la xerrada LA FESTA DE SANT GREGORI corresponent al mes de maig que ha estat impartida per Sión Ferreres, Rosita Pitarch, Rosario Edo i Manolo Rico, tots quatre components de l'Associació Amics de Sant Gregori. Va estar un plaer, naturalment, escoltar les paraules amigues, simpàtiques i emocionades d'aquests protagonistes de l'actual Festa de Sant Gregori. Ens van contar que enguany celebren el 30 aniversari de la benedicció de la nova imatge de Sant Gregori que es va renovar perquè l'anterior era de guix i s'havia trencat. I ens van relatar les dificultats que van tenir per poder aconseguir els objectius programats. Van insistir en la generositat dels benicarlandos que els han ajudat econòmicament en tot el que s'ha fet fins ara. I amb mitjans audiovisuals van comentar algunes fotografies del dia de la benedicció de la nova imatge. I van obsequiar als assistents amb una avançada paperina de confits. I Jaime Tena va mostrar la canya amb un petit caduf a la punta ple de brins de romer i subjectat amb una cinta verda. Un símbol de pura caduferia que potser caldria instituir per participar en aquesta romeria.

BENICARLÓ SOLUCIONA ELS PROBLEMES DE COMUNICACIÓ AMB LA ZONA SUD

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló iniciarà en breu els treballs d'ampliació del Camí Artola, un dels més transitats del municipi. Eduardo Arín, regidor d'Agricultura, desvetlava que les obres seran possibles gràcies a que "s'han aconseguit els terrenys de 8.000 metres quadrats necessaris per a fer-ho". Arín va explicar que, després de moltes negociacions portades a terme per l'equip de govern, el consistori ha aconseguit obtenir els únics terrenys particulars que entorpien l'ampliació del camí i que originaven un cul d'ampolla entre la part del darrere de l'IES Ramón Cid i l'antic col·legi Jaume I. "Amb aquesta ampliació, aconseguirem que el camí tinga sis metres d'ample en tota la seua extensió", desvetlava el regidor d'Agricultura, que es felicitava per haver estat capaç de solucionar un problema enquistat en el consistori i que causava molts problemes als nombrosos habitants de la zona sud del municipi.

El camí, que connecta el centre de la població amb la Ratlla del Terme amb Peníscola, s'estrenyia a l'altura de l'institut, obligant als vehicles a passar d'un en un amb els consegüents problemes per a la fluïdesa del trànsit rodut. La zona és una de les partides més poblades de la perifèria de Benicarló i són nombrosos els veïns que recorren a aquest pas per a evitar els embossos del centre del poble. L'ampliació del Camí Artola permetrà, a més, "ampliar la zona esportiva de l'institut gràcies a l'obtenció d'aquests terrenys",

El camí obliga als vehicles a passar d'un en un amb els consegüents problemes per a la fluïdesa del trànsit rodut.

separats d'ells tan sols per una tanca. D'altra banda, la nova urbanització connectarà amb el Pla Especial de l'IES Ramón Cid, inclòs dins de la tercera fase de la urbanització de l'avinguda Corts Valencianes III les obres de les quals s'iniciaran en breu. Amb els treballs d'urbanització del Camí Artola, seran més de 12 els urbanitzats en aquesta legislatura, gràcies al conveni subscrit per la Taula del Sènia i el ministeri de Foment, que permet l'aportació de subvencions als municipis adherits a ella. El regidor d'Agricultura, no obstant això, confia que abans que acabe el seu mandat puga realitzar més obres, ja que s'ha renovat el conveni un any més.

En aquests moments, estan en marxa els treballs de condicionament dels camins del Mas del Rei i Els Plans, ambdós en la zona oest del terme municipal.

FOTO!

UNA TARDE A LA PLATJA

El passat dilluns de vesprada, els xiquets de 3 i 4 anys del Ródenas van anar a la platja a recollir pedretes i escoltar el soroll de les ones, gaudint d'eixa tranquil·litat i benestar. Seguidament, ja a l'escola, els de tres anys van realitzar una activitat amb les pedretes dibuixant una cara contenta en elles. Ens ho vam passar molt bé!!!

EL CAMP BENICARLANDO BUSCA LA PROMOCIÓ A L'ESTRANGER

text REDACCIÓ

La Regidoria d'Agricultura ha valorat positivament el viatge a Perpinyà realitzat amb motiu del Saló internacional de fruites i hortalisses de la zona euro mediterrània.

L'exportació i el futur dels mercats europeus han estat els principals arguments de la fira. La delegació benicarlanda, encapçalada pel regidor d'Agricultura, Eduardo Arín, i representants de la Cooperativa Agrícola Benihort i del sector de l'exportació de Benicarló, han pogut conèixer de primera mà les possibilitats de l'exportació i de la connexió amb el mercat francès a través de Perpinyà. La fira, dirigida als professionals del sector, ha servit d'aparador de les empreses exportadores de la zona euro mediterrània i també ha servit per a tractar, a través de conferències i taules rodones, temes com les tendències i el futur dels mercats europeus de l'exportació. Benicarló va ser convidada a participar en la fira a través de la mateixa organització "perquè som un poble agrícola, que exportem molt", explicava Eduardo Arín, regidor d'Agricultura. Els francesos van oferir a Benicarló la possibilitat de comptar amb un estand propi en el que mostrar els seus productes de cara a obrir un nou mercat. No obstant això, "abans de decidir-nos a fer la inversió, vam pensar que era millor anar a visitar-la per a veure com era, com funcionava i si ens podia resultar interessant a nosaltres".

La regidoria es va posar en contacte "amb tots els sectors de Benicarló que pogueren estar interessats a visitar la fira i al final ens traslladarem una expedició de vuit persones", detallava Arín. A més dels representants de Benihort, la cooperativa benicarlanda, es van sumar "altres comerciants que estan sobrevivint en distribució en el mercat a Benicarló". La visita a la fira, com detalla el regidor d'Agricultura "va ser molt profitosa per a tots,

vam veure des de logística fins a distribució i vam poder fer moltes preguntes" que van buidar els dubtes que els distribuïdors de la ciutat tenien pel que fa a les tendències actuals del mercat. La de Perpinyà és una fira organitzada pels mateixos comerciants de la ciutat que, en temps de crisi, intenten sobreviure davant la gran competència que els està fent, per exemple, Mercabarna. Després de la visita, és moment ara de fer balanç i valorar "si realment val la pena invertir en un estand propi de cara a la fira de l'any que ve o preferim anar a Madrid o qualsevol altra fira", detallava Arín. Serà el sector agrari el que decidirà on prefereix realitzar la promoció de cara a la possible exportació dels productes del camp benicarlando. "L'ajuntament donarà suport la decisió del sector agrari", assegurava Arín, qui es va comprometre a reservar una partida en el pressupost municipal destinat a aquest menester.

Per al regidor d'Agricultura, l'expedició va suposar a més la constatació palpable que el sector a Benicarló "segueix treballant i aguantant la crisi, amb ganes d'innovar i malgrat que duu molts anys jo pel que veig encara durarà. I això dóna forces per a seguir treballant des de la regidoria" assegurava. El viatge a Perpinyà no és l'únic que el sector agrari ha realitzat a l'estranger per a promocionar-se. Fa pocs dies, era una delegació de Benihort, formada pel gerent de l'empresa Guillermo Edo, el cap de l'àrea de Cítrics, Luís Muntanyès, i els membres del Consell Rector, José Luís Miquel i Lorenzo Foix, els quals van visitar explotacions agrícoles del centre-oest del Marroc, convidats per la Camara de Comerç, Indústria i Serveis de Kenitra. L'objectiu d'aquesta visita era estrènyer relacions amb el país alauita per a poder complementar les produccions del camp de Benicarló. Tal com detalla Guillermo Edo "a través d'aquesta visita a la regió de Sidi Slimane, una de les zones més importants del Marroc en la producció d'hortalisses i fruites, hem pogut situar-nos en la realitat marroquina en tema agrícola".

ve de la pàgina anterior

Ficus tètric

Després de l'enrenou que va causar que el ficus benicarlando se n'anés al poble del costat de més al nord perquè ací no el volgueren, i allí el rebera el regidor del medi amb els braços oberts, ara resulta que ací ningú sap qui va ser el que va dir que no el volia. I el regidor que està a tot els llocs, per alguna cosa és el faraó, ha dit clarament que a ell no li van oferir l'arbret de marres. A més ha explicat que ell ja li havia ficat l'ull i li tenia el lloc guardat. I nosaltres ens ho creiem. De totes, totes. I és que si alguna cosa té aquest personatge és que amb la boca no és talla un pel i mai l'agafarem en una trola. Ara, si ell no va estar el que el va rebutjar, aleshores qui ho va fer? Per tant, a qui el hi van oferir? Cal una investigació a fons per esbrinar qui va ser el brètol d'eixe ajuntament que el va enviar a mans foranies. I després, fote'l al carrer amb tots els honors, els mateixos que li haurien de retornar a Kuen-ka. Al Cèsar el que és del Cèsar.

La til·la

Sembla que aviat serà el nou líquid que veurem als pitxers dels plenaris benicarlandos. I és que després que l'alcalde li diguera al regidor Escuder que se'n prengué una (a la til·la ens referim, clar), quan aquest li va fer referència altra volta, al cas Soriano, perquè es tranquil·litzés, suposem, ja tenim clar que serà la beguda oficial del nostre ajuntament. Com estan les coses a la casa gran.

Dimissió

Si cada vegada que no s'acompleix una data

d'execució, o començament d'una obra, sol·licitada pel nostre alcalde aquest hauria de dimitir ens sembla que Marcelino no acabaria la legislatura. Ho diem per les seues últimes paraules que feien referència a la seua possible dimissió si la carretera Benicarló-Càlig i la Benicarló-Ratlla del Terme aviat no es ficada en marxa. Si haguérem de fer-li cas ja fera temps hauria d'haver plegat en no acomplir-se moltes més dates d'execució d'altres obres quan tocava: Centre de Salut, barracons de l'Àngel Esteban, accessos al Centre Comercial... No cal ser tan extremista.

I això que juraven i perjuren que ells no havien contractat mai amb el Mercat Taronja eixe... fins la setmana passada que van canviar d'opinió... quan van sortir les factures.

Valencià-Català

Segons hem pogut saber, "tanto va el cantaro a la fuente que...", després de moltes sentències en contra i moltes costes judicials pagades per part de la conselleria de Font Mora, pel que fa a l'equivalència lingüística en l'àmbit acadèmic del valencià i el català, per fi ha baixat del burro i ha sortit publicat que són equivalents. Apa, almenys en recursos futurs que li podrien plantejar, que hauria perdut altar vegada, ens podem

estalviar uns quans quartos que ben bé podran servir per a d'altres coses més importants. El que li ha costat (a base de calbots judicials), a aquest "bon home" adonar-se'n que, tot i les diferències particulars i lògiques de cada parla, un de Benicarló i un de Lleida, per exemple (podem fer el mateix en tot l'àmbit lingüístic), s'entenen sense necessitat d'un traductor.

Gürtel bernicarlando

Toooorna el run-run sobre el Partit Popular pel que fa al seu suposat finançament irregular relacionat amb l'amic Correa i els seus xanxullos del *Mercat Taronja* (de l'original en anglès *Orange Market*). I altra volta que esquitxa a la nostra ciutat, segons el sumari dels informes policials en comptes bancaris a Benicarló, per esdeveniments celebrats a la nostra ciutat (entre d'altres). I això que juraven i perjuren que ells no havien contractat mai amb el *Mercat Taronja* eixe... fins la setmana passada que van canviar d'opinió... quan van sortir les factures. "A la fuerza ahorcan" que diria un castís o "Dónde digo digo, digo Diego", que diria un altre.

Greix de nevera

Per cert, parlant de taronges, sabíeu que de la taronja borda és fa melmelada? I que, per fer-la més digerible, el millor sempre ha estat untar-la amb un cremós i mantegós greix de qualitat? I quin és el millor greix que tenim al nostre país? Certament, President, és la marca de qualitat per aquests menesters. I és que, amb la seua cremositat... tindre un president a la nevera és tot un luxe. I nosaltres que pensàvem que, amb "El último tango en París", ja havíem vist totes els usos del greix de nevera. Definitivament, això de l'eròtica del poder és tota una realitat.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Porcs

En poques paraules, som uns porcs redomats. I és que, que la Comissió Europea haja de denunciar-nos al Tribunal Europeu per no depurar les nostres aigües residuals després que, des del 2000 haja estat obligatori, sincerament, no diu res de bo de com fem les coses ací. I compte, no parlen en general sinó específicament del nostre poble. I és que Benicarló no és que surt a les travesses dels que, a millor no podran acomplir les seues obligacions mediamambientals, surt al llistat dels "porcs", perquè no és pot dir d'altra manera, que fa més de vuit anys que haurien d'haver-ho fet i encara... fiquen excuses.

Porcs (2)

Això sí, el faraó Kuen-ka diu que la culpa els del altres, del PSOE-BLOC, quan aquests formaven el bipartit que va

destronar Mundo de la casa gran. Segons diu, el bipartit va fer canviar l'emplaçament original previst pel PP i això ha portat l'endarreriment de la construcció de la nostra futura planta depuradora d'aigües residuals. Els tafaners hem tirat una mica d'hemeroteca i hem trobat que la raó esgrimida per aquest canvi, pel bipartit, va ser que no s'acomplia la normativa en distància al nucli poblacional. Sembla que al nostre gran cap pensat faraònic se li havia passat aquest detall. Poca memòria la seua o que pensava que ací ja estàvem tan acostumats a les olors que una més...

Porcs (i 3)

De tota manera els tafaners hem estat fent números, per això dels anys transcorreguts des que hauríem d'haver tingut en funcionament la depuradora, o siga del 2000, i certament no ens quadren massa. A veure, si no anem errats, per ser justos, com a molt, el bipartit tindria la culpa de dos anys (els que quasi va estar governant), però de la resta, fins arribar al 2010 que estem (i encara estem sense depuradora), o siga vuit anys, també per ser justos, li hauria de tocar al PP de Kuen-ka, Mundo i Marcelino que han governat. Resumint, 20% per el PSOE-BLOC i 80% per el PP. El faraó Kuen-ka està clar que, tot i la seua "gran eloqüència", que no eficiència, de matemàtiques... no n'entén massa. Lo seu és parlar i fer fonts.

Kua-kua

Per cert, els tafaners ens vam quedar molt sorpresos de la gran i aferrissada defensa del "patos" del Barranquet que va fer l'altre dia el faraó quan parlava de la brutícia que allí hi ha acumulada i que la CHX l'havia de netejar ja. Sobretot quan, amb la ja coneguda referència a la seua persona, indicà, més o menys (és difícil repetir amb la mateixa eloqüència, les seues paraules exactes), "yo, he sido el que ha mandado volver a plantar y restaurar el cartel de esta zona húmeda que estaba tirado por allí". Els "patos" li estaran agraïts... i nosaltres també.

Memòria històrica

text JOAN HERAS

Diumenge, havent dinat, en plena i tranquil·la conversa de sobretaula, els misteris del diàleg ens van portar cap a Egipte. De fet, un membre de la família hi té una certa tirada -emocional, de curiositat- i ha tingut la sort recentment de passejar-se per aquell meravellós paisatge de riu, desert i monumental història. Ens va explicar que ara, els guies turístics i certs estudis, volen reescriure la història i neguen l'existència d'una àmplia capa d'esclaus. Tots tenim fixat en algun racó de la memòria la imatge de milers d'homes vestits amb una faldilleta i arrossegant pesadíssims blocs de pedra. El discurs es fonamenta en la idea que els treballadors que participaven en la construcció de grans temples eren treballadors a sou en l'època en què el Nil creixia i no els permetia treballar la terra. Personalment no tinc prou elements per creure'm o no aquesta teoria, però sí que sembla respondre a una voluntat molt habitual de reescriure la història des del present per emmotllar-la als nostres gustos actuals, al nostre paladar moral o social d'avui. Aquesta voluntat de refer la pròpia memòria històrica no és una mania dels egipcis -sí és que és una mania- sinó que és una pràctica molt estesa per tots els racons del planeta i en totes les èpoques de la nostra història universal. No cal anar massa lluny en el temps i l'espai per recordar que hi ha qui nega l'holocaust nazi o l'existència de les cambres de gas en els camps d'extermini -des de perspectives i interessos molt diferents-; el muntatge lamentable d'emascarar el genocidi sistemàtic dels pobles d'Amèrica quan es va commemorar, l'any 1992, el cinquè centenari de l'arribada de Colom tot parlant de "Encuentro entre culturas"; la imatge sovint romàntica dels nostres almogàvers que, al crit de "desperta ferro", passaven per la pedra a qui se'ls posés per davant. I en el terreny literari, no podem oblidar com George Orwell explica a la novel·la "1984", com la història s'escriu i es reescriu en funció de les aliances del moment: aquell bloc que ara és amic ho ha estat sempre, malgrat que fa dos anys eren els nostres enemics més ferotges.

És important, molt important, conèixer la història. Sovint es diu que si coneixem bé la història evitarem cometre els mateixos errors -o uns de similars- que en altres moments es van cometre. No estic segur que sigui així, però sí que estic convençut que conèixer fets i realitats del passat ens ajuden a entendre què som ara. És evident que la història, com qualsevol altra ciència -fins i tot les ciències naturals-, està feta pels humans i això implica que estigui en contacte amb valors i ideologies, amb interessos polítics o religiosos. Aquest no és, però, un problema si en som conscients. Els grans divulgadors del fer història, com Carr o Fontana, ja ens expliquen clarament que l'historiador -i això val pel

Fronteres

Això de la història és més important del que sembla. No és simplement una assignatura escolar ni el nom d'uns prestatges d'una llibreria...

sociòleg o el biòleg- no poden ser objectius en el sentit de neutrals ideològicament, filosòficament, religiosament, perquè tenen els seus interessos, les seves creences, les seves opcions, com qualsevol altre ciutadà. Però els científics sí que han de ser molt curosos de procedir de manera molt rigorosa, és a dir, que duguin a terme les seves investigacions tot guiant-se pels mètodes propis de la ciència i amb totes les precaucions possibles de no equivocar-se ni de deixar passar elements que no siguin els necessaris per explicar uns fets, una etapa, uns esdeveniments, un període. En definitiva, que dos investigadors -historiadors o metges- no facin el mateix retrat exacte d'un fet, d'un esdeveniment històric o d'una malaltia-no vol dir que no siguin rigorosos, científics, objectius.

Però una cosa molt diferent és quan es fa servir la història per voler justificar conscientment una posició política, per voler forçar una història que sigui la que ells volen. Penso, és clar, en l'extrema dreta espanyola que vol crucificar al senyor Garzón, un jutge estrella molt peculiar i discutible que porta sense massa honor el nom d'un bonic Rei d'Orient. L'extrema dreta no vol que es parli obertament dels crims del franquisme perquè per a ells el franquisme va ser un moment feliç i ben enyorat de la nostra trista i dissortada història. L'extrema dreta, que curiosament no ha estat il·legalitzada malgrat defensin obertament el franquisme, vol continuar escrivint la seva història, la dels vencedors, i volen guardar ben guardats a sota la catifa els morts, les tortures, les humiliacions de tota mena que es van fer en nom del Caudillo, de la indissoluble unitat de la pàtria i tot ben beneït per la cúpula catòlica del país. Ara sembla que Garzón -el jutge estrella que feia gravacions il·legals, que no acabava d'afinar en la instrucció d'alguns casos que ha permès a xoriços de guant blanc escapolir-se de les reixes, que va ser el responsable i el legitimador de la detenció i tortura d'independentistes catalans just abans dels Jocs Olímpics del 92-esdevé una nosa per a poder reescriure a plaer la història d'una dictadura implacable, terrible, brutal.

Això de la història és més important del que sembla. No és simplement una assignatura escolar ni el nom d'uns prestatges d'una llibreria o d'una biblioteca. I és que en la nostra història no només hi ha les bases d'allò que som ara sinó que en les pàgines que la escriuen hi batega massa sovint el nostre propi present. Cal, doncs, enriquir constantment la nostra memòria històrica perquè així ens entendrem a nosaltres mateixos una mica més.

Residus i més residus. Geiserbox, la resposta?

Dos alternatives damunt la taula, la del Consorci de Residus, que sembla que no va ni amb rodes, i la que proposa el regidor Cuenca, el Geiserbox. I ara, la pregunta del milió, val la pena sortir del Consorci de residus de la Zona I i tirar pel dret amb el plantejament del Geiserbox?

732

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

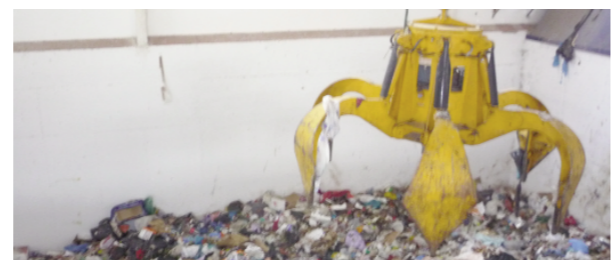
Si ens hem de guiar, objectivament, per com ha funcionat fins ara el Consorci, o siga, completament inoperant si tenim en compte el grapat d'anys que portem amb el tema, les possibles ubicacions, i que, fins ara, estem igual que al principi, aleshores la resposta no pot ser altra: ens hi sortim. Si ens hem de guiar, objectivament, pel cost més baix que tindrà aquesta sortida si aconseguim que més municipis s'impliquen en el projecte, aleshores la resposta no pot ser altra: ens hi sortim. Si ens hem de guiar, objectivament, per l'impacte ambiental que tindria aquesta proposta enfront de la ja coneguda del Consorci, que quasi només emmagatzema els residus, aleshores la resposta no pot ser altra: ens hi sortim. I, si ens hem de guiar, també objectivament, pel fet que tots els grups municipals estant d'acord (que ja és difícil que açò passe en aquest tema), aleshores la resposta no pot ser altra: ens hi sortim.

Doncs ara caldrà ficar-se les piles i, sense perdre més temps, convèncer a d'altres municipis perquè la cosa tire endavant i solucionem d'una vegada la greu problemàtica que genera els Residus Sòlids Urbans.

Ara, si el regidor Cuenca utilitza la mateixa eloqüència que per a defensar l'endarreriment de la instal·lació de la depuradora al nostre municipi (la culpa és de l'oposició, que la va fer canviar d'ubicació, tot i que omet la raó principal, que no acomplia la normativa de la distància al nucli poblacional), aleshores millor canviar d'interlocutor. I, si a més, escoltem bajanades com que les aigües que Benicarló aboca a la mar pel seu emissari no estan contaminades, aleshores, també, millor canviar d'interlocutor.

I és que ens hi juguem massa per deixar el tema en mans d'un interlocutor que, tot i reconèixer-li la seua feina, no dona la talla amb aquests despropòsits de resposta amb temes del mateix caire.

Ara cal que entre tots els grups municipals busquen l'interlocutor més adient per salvar la situació. Com deïem, ens hi juguem massa.

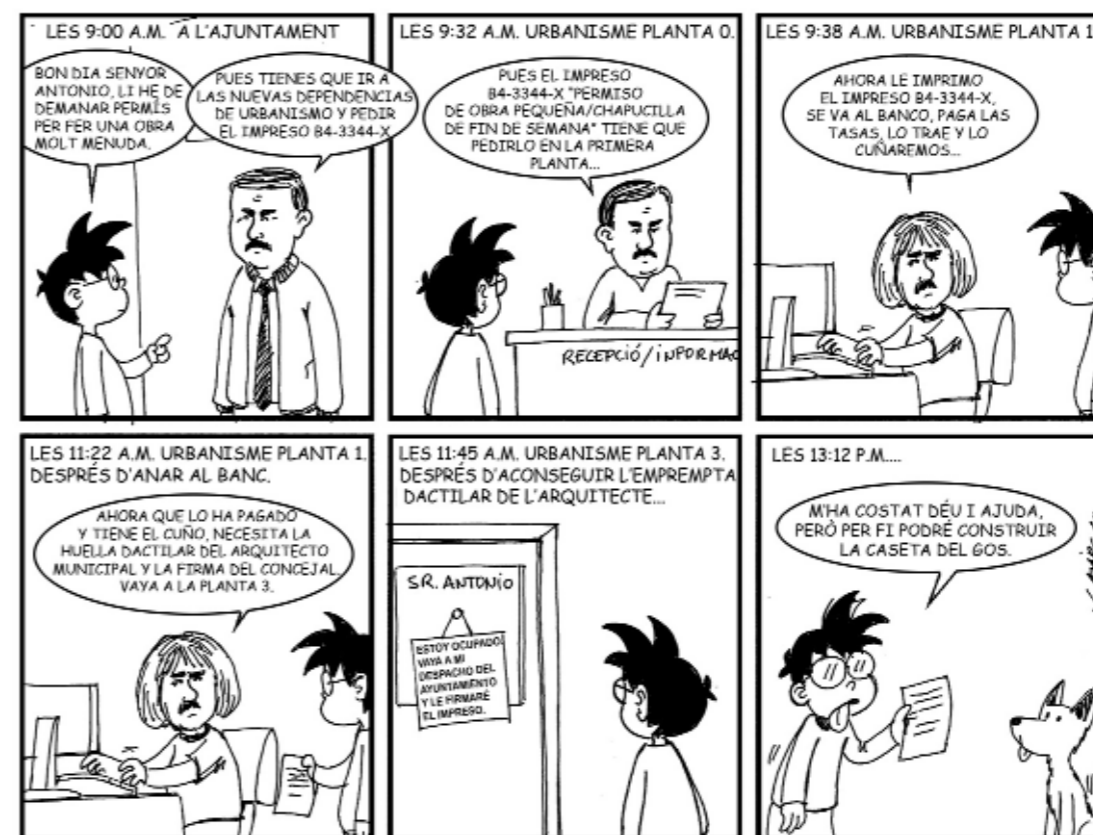
EDITORIAL

El còmic

Per Xavi Burriel

"Coses de la burocràcia"

EL CÒMIC

Carxofa: per a l'Ajuntament per haver-li arrencat a Font de Moor el compromís perquè vinga a Benicarló l'Eescola Oficial d'Idiomes. L'enhonabona ja els la donarem quan estiguen les obres fetes. No siga cas que passe una cosa semblant al que succeeix amb el centre de Salut.

Panissola: per el nostre "actual", demà ja veurem, alcalde, Domingo, per les seues paraules amenaçadores indicant que el seu futur va lligat a les carreteres que no li han fet. A veure, fa un any va dir que se n'aniria si no li construïen les carreteres d'enllaç de Càlig i Peníscola. Ara ja lliga el seu futur (suposem el de la següent legislatura, amb la qual cosa aquesta ja no dimiteix), al fet de l'inici, com a mínim, de les licitacions de les susdites carreteres. A veure, si està on està és perquè el van votar i això comporta una responsabilitat, la de treballar pels seus ciutadans. Cas contrari, no haver-se presentat. El conte que ve el llop no és la millor manera de exemplificar eixa responsabilitat. Si quan les coses van maldades tots ens n'anàrem a casa...

laveubenicarlo@terra.es

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

Cultura
Món rural
Esports
Gastronomia
Classificats
Llibres

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
 Cap de Redacció/ JORDI MAURA
 Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
 CASTILLO, TONYO FIBLA,
 JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport